

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח תמוז א"ה ביום ד' והי' - מברכים החדש. המולד: יום ג' שעה 11:45, 5 חלקים

שבת מברכים - פרשת שלח
כ"ז סיון תשע"ב
גליון תקע

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	7:26	8:32	9:01
ירושלים	7:11	8:29	9:04
באר אפרק	8:11	9:29	9:41
לאנדאן	9:05	10:36	10:44

שלח לך אנשים (ג, ב)
הנה ידוע מה שפירש הרה"ק **מקאצק** ז"ע פסוק זה "שלח לך אנשים" שיק אוועק פון דיר די מענטשלעכקייט, ע"כ.

וביאור הענין הוא שצריך האדם להתרחק מאנשי העולם הזה ולא לחשוב מה יאמרו הבריות וצריך אני להידמות להם, אלא **שלח לך אנשים** דהיינו אנשי אבותינו ממצרים, ומה היה הצידקות שלהם הרי העוה"ז, דהרי עם ישראל הוא "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב", ואין להם שום שייכות בכללות ובפרטות לשום אחד מהשבעים אומות, ועם ישראל כשה אחד בין שבעים זאבים, ואסור לנו להידמות ולהיות כמוהם בשום דבר בכלל ובפרט, וכמובן באלו הדברים נכללים כל העניינים הבאים מאוה"ע הן השיגעון של המודע"ס או הלוקסוס וכדו' שבכוח מנסים להחדיר אצל כל אחד להידמות להם, אבל אנחנו עם בני ישראל צריכים לילך כסדר בדרך ישראל סבא "דעם אידישען חסידישען אלטען וועג", און זיין א חניוק", ולשלח מאיתנו את כל הדברים ההפכיים מאבותינו ורבותינו הק' מדור דור, וילך בדרך האבות הק' וצדיקי עולם מדור דור, כמש"כ "שאל אביך ויגדך ויאמרו לך", איך להתנהג בדרכי האבות ולהידמות לאבות הק'.

ובדרך הזה כשהולכים בדרכי האבות הוא שמירה לכל האידישקייט של האדם, והגם שאמור יאמר המון עם שזה לא כ"כ נורא, ולא עד כדי כך שזה מזיק לאידישקייט של האדם המדמה עצמו לאוה"ע, זה

שיחת קודש
מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצש"ק פרשת שלח - תש"ע
ויליאמסבורג - ארה"ב

קרירות בעלמא דהרי כל מה שכ' בספרי מוסר וחסידישע ספרים הם לא דברים שבדו רבותינו מליבם ח"ו אלא יסודתם מהררי קודש ומסורים מחז"ל, ומה לנו גדול מזה מה שאיתא (סוטה יא:)

בזכות נשים צדקניות נגאלו כבודן של ישראל, ומה היה הצידקות שלהם הרי כבר נאמר (מדרש לקח טוב) דאבותינו במצרים לא שינו שמם לשונם ומלבושם, אלו הדברים הם הדרך של ישראל סבא.

וטעם שנקראו נשים צדקניות לא נאמר על שהתפללו כל היום והרבו בתפילות ובתחנונים, אלא על שהלכו בדרך ישראל סבא שלא שינו את שמם דהיינו שלא קראו לילדיהם לא שמות הנהוג כן באמריקא ולא שמות מצריים אלא אך ורק **האידישע נעמען** המסורה לנו מדור דור, וכן במלבושים שהלכו כמסורת המסורה לנו, וכן בלשון שדברו רק המאמע לשון המסורה לנו ולא אינגליש וכדו'.

והנה אלו הדברים מחייבים אותנו ג"כ כהיום הזה בגלות המר והנמזה, דהרי בגלות מצרים כתוב דבזכות נשים וכו' נגאלו ממצרים, כן הדבר הזה בגאולה העתידה ג"כ ניגאל בזכות נשים צדקניות, על כן צריך להקפיד הן בבית והן בחוץ שהשפה המדוברת תהיה בשפת האידיש המסורה לנו מדורי דורות וזה שמירה לכל הדורות דשלושה דברים אלו שמם לשונם ומלבושם הוא יסוד ועמוד בכל הדורות לכל האידישקייט וכ"ז הוא מדברי חז"ל ותורתם תורת אמת לנצח נצחים.

דברי תורה
ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

אלה שמות האנשים וכו' ויקרא משה להושע בן נון יהושע (יג, טז) בתרגום יונתן וכדי חמא משה ענוותנותיה קרא משה להושע בר נון יהושע.

וכבר עמדו בזה מה שייך ענוותו של יהושע להוספת י' על שמו, וי"ל עפי"מ שכתב האוה"ח הק' (פר' כי תשא עה"פ בדרת משה מן ההר) וז"ל, במדרש (שמו"ד פמ"ז) ר' יהודה בר נחמן אמר כשכתב משה התורה נשתיר בקולמוס קמעא והעבירו על ראשו ומשם נעשה קרני הוד ע"כ, ודבריהם ז"ל סתומים וחתומים,

ואולי שיכונו לומר כי מצינו שמדת העונה למעלה מכל כאומרם ז"ל (שהש"ר פ"א) מה שעשתה חכמה עטרה לראשה שהוא היראה דכתיב (תהלים קי"א) ראשית חכמה יראת ה' עשתה ענוה עקב לסנדלה דכתיב (משלי כ"ב) עקב ענוה יראת ה', ומצינו שהעידה התורה על משה (במדבר י"ב ג) שעניו מאוד מכל האדם, וכשאמר ה' לכתוב הדברים מצינו לו שלא כתב עניו אלא ענו חסרה יו"ד ואף זה מן הענוה, ובשכר זה זכה לקרני הוד כי הפליא ברצונו יתברך גם ה' הפליא חסדו לו בשנותו מכל האדם, והוא מה שרמזו רבי יהודה באומרו נשתיר בקולמוס קמעא והוא אות יו"ד שהיה צריך לכתוב ולא כתב לרוב ענותו וממנה זכה כנוכר, עכ"ל.

ועפי"ז י"ל כשראה משה את ענוותנותו של יהושע, שכששמע נביאותם של אלדד ומידד שמושה מת ויהושע מכניס, אמר למשה כלאם, וברח מהגדולה, וכאשר ראה משה ענוותנותו של יהושע הבין שראוי ויאה לו לקבל את היו"ד שהחסיר מעניו שהוא העניו האמיתי.

[ועי' מ"ש באוהב ישראל פ' כי תשא עה"פ ומשה לא ידע כי קרן אור פניו]. (שלח תש"ע)

קול רינה וישועה באהל צדיקים
בהלל ובהודיה לפני שיון מעונה, הנו לשגר בזה מיטב ברמותינו אל ידידינו וידיד כל בית ישראל איש האשכולות, מרביץ תורה וחסידות לעדדים, האי מרגנותא טבא, נערץ באראל קודש חילולו בנור ועטרת דין רפיש מדבית מרנן רבותינו הקוה"ט זיע"א מלעלוב, ענף עץ אבות, לבית אבותיו עטרת, כש"ת

הגה"צ מוריני רבי שלום סופר שליט"א ראש המכלל

והתדב"נ הרה"ק מרן אדונינו מוריני ודיינו זיע"א
להגל השמחה הגדולה במעונו בשעטומ"צ בארוסי בני המצויין, הבה"ח המו"מ בתו"ש, צנמ"ס, אוצ"ר של י"ד, ש"י, בנש"ק הרב **דוד שמעון אהרן שליט"א** ממצוייני ישיבת מחנובקא

ע"ב בת הרה"צ רבי **אהרן יוד האונגו** שליט"א בן **כ"ק אדמו"ר מנדבורנא זצוק"ל** וחתן **כ"ק אדמו"ר מקאמארנא שליט"א**, והברכה אחת היא קדם אבני הגאון"צ המפורסם **רבי משה סופר שליט"א אבדק"ק סאמא** עיה"ק ירושלים תוב"א יאה רעווא מן קדם אבוהון דבשמ"א, קדם נורא עלילה, הבט משמים ופקוד גפן זאת, זכות אבות יין עלינו, ושיזכו לראות רוב נחת ושוע שמוחת, שהיוזג יעלה יפה לתפארת אבוה"ק בברם בית ישראל סבא ומשמחת בית צדיקים זו וישפעו השפעות טובות ברו"ג עלינו ועכ"י.

המברכים מאמנו ושמוחים בשמחתם קהל חסידי לעלה - אברכי המכלל - המערסת

בפרשתן ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם (טו, לט) פירש רביה"ק כדאי' (תהילים קיט, לז) העבר עיני מראות שוא, מונע לא נאמר, הצל לא נאמר, כי אם העבר, לומר לך כי יש אשר גם אם העיניים פקוחות הם, אינם רואות דבר אשר הוא נגד רצונו ית"ש, ועוברים דרך עיניו בהעברה בעלמא, ואינם נקלטים ונרשמים בשכלו של האדם. אמנם זאת היא מזדיגת הצדיקים, כי אם אחרי שיקדש עצמו האדם למטה אזי מלמעלה יקדשוהו ויסייעו לו לכל יבוא למכשול כמו"ש (שמואל א' ב, ט) רגלי חסידיו ישמור.

ניצוצי אש
דא"ח מפ"ק הרה"ק
מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט
זיע"א

הבחירה מן האדם, כי כל הדרכים בחזקת סכנה (ירושלמי ברכות פ"ד, ה"ד). ומה שאמרו חז"ל אי דאיכא דרכא אחריתא, אין הכוונה דאכן יש בחירה ברחוב, אלא הוא רק כדי להרחיק את האדם מן העבירה כמה שיוכל, אבל עצם הבחירה בדבר זה כבר הי' לו קודם יציאתו מביטו, ובאמת אין שייך בחירה ברחוב כלל. ואפילו הכי כשיוצא לרחוב, מיבעי ליה למינס נפשיה - צריך לילך בזריזות כמו הבורח מן אש מתלקחת.

בשובו אל נוה או אז יהיה ונראהו עין בעין, ולא נכוש ולא נכלם.

ולזכות למדרגה זו הוא ע"י שמירת העיניים בקדושה ובטהרה, וכדאי' בגמ' יבמות (קה). דהאדם אשר מקדש ומטהר את עיניו זוכה להקביל פני השכינה, מאי טעמא שנאמר (ישעיהו לג, טו) ועוצם עיניו מראות ברע, מה כתיב בתריה מלך ביפיו תחזינה עיניך (שם יז). ואי' בתיקונים (תקון כא, נו"ץ ע"ב) ונהרין עיינין דאינון בית ראשון ובית שני, דהעיניים רומזות על בית ראשון ושני, והפגם בעיניו מתחשכין עיניו מלראות יקרא דקב"ה, ווי לנשמתא כד אתלבשת בקדרותא דלהון, ועליה אתמר ותכהין עיניו מראות. אבל אם האדם מתקן מה שפגם בעיניו אז זוכה ותחזינה עיניו בשוב ה' לציון ויהיה לו השגה בבנין העתיד אשר עיניים רומזות עליו, ויהיה בחי' עי"ן בעי"ן. ובזה יאיר סיפא דקרא התם, מצדות סלעים משגבו ומתרגם בית מקדשא תסבע נפשיה, לומר לך רק מי ששומר את עיניו בקדושה ובטהרה מובטח לו כי בבית מקדשא תשבע נפשו ותרגיש בקדושת זיו ביהמ"ק דלעתיד. עכ"ל"ק.

הרה"ק מרן רבינו זיע"א היה נאה דורש ונאה מקיים. עוד חזון למועד נביא אי"ה סיפורים נוראים ומופלאים על קדושת שמירת העיניים של רביה"ק, עד כדי מס"נ ממש, כידוע.

ועוצם עיניו מראות ברע (ישעיהו לג, טו), איתא (בבא בתרא נז:). אמר רבי חייא בר אבא זה שאינו מסתכל וכו' היכי דמי אי דאיכא דרכא אחריתא רשע הוא, אי דליכא דרכא אחריתא אנוס הוא, לעולם דליתא דרכא אחריתא, ואפילו הכי מיבעי ליה למינס נפשיה וע"ז פירש מרן רבינו הקוה"ק: בכל דבר יש להאדם בחירה לטוב ולרע, אם יעשה אם לאו. ברם בשעה שיוצאים לרחוב, אז כבר אין בחירה, כי הבחירה היתה מקודם, האם לצאת לרחוב או לא לצאת, כי ברחוב עצמו נשללה כבר

ונראהו עין בעין בשובו אל נוה (תפילת על הכל), וזל"ק הקוה"ט של רבינו: "ועלה ברעיניו לפרש עוד, כתיב (ישעיהו לג, יז) מלך ביפיו תחזינה עיניך, ואיתא בגמ' (סנהדרין כב.) וכך נפסק בהלכה (רמב"ם הל' מלכים פ"ב ה"ג) שאין רואים את המלך כשהוא להיפך, היינו באופן שאינו יפה (ואין רואים אותו כשהוא מסתפר ולא כשהוא ערום). היינט איז דאך שכינתא בגלותא, עס איז דאך נישט מלך ביפיו, אי אפשר להיות בחי' ונראהו עין בעין ורק לעתיד לבוא בשובו אל נוה, אל נוה קדשו, בנין בית המקדש נאה שאנו, אז יהיה ונראהו עין בעין בשובו אל נוה. נוהו מל' נוי ויופי בחי' מלך ביפיו,

עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם, וזוכה לתשובה מאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלב"ש, וזוכה לאחדות האמיתית ושלוש ושלוה, ת"ח מרבים שלום בעולם, דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, וע"י האחדות והשלום אפשר לפעול ולזכות לכל הישועות ברו"ג ולזכות לבנין ביהמ"ק,

וכן הזכרנו רבות את דברי הח"ח בהקדמה לספרו "שמירת הלשון" וזתדה"ק: דחורבן הבית היה משום שנאת חנם והתיקון לכך הוא אהבת חנם ע"כ. ואם יהיה אפי' שעה אחת אחדות בין כלל ישראל בכל מקומות מושבותיהם, מזמן כבר היינו זוכים לגאולה שלימה לביהמ"ק, ועל שעה אחת זו מחכה משיח צדקינו שיבוא לגאלינו.

יעזור הקב"ה שנהיה בבחינת אוהבי שלום ורודפי שלום, וזוכה לשלום ושלוה ואחדות והשראת השכינה וזוכה להתמדת התורה ויר"ש תורה עבודה וגמ"ח, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברנה וזוכה לקיום התומ"צ בשמחה ובטוב לבב מרוב כל. וזוכה כל כלל ישראל בכללות ופרטות לשמחות השלימות ובריאות השלימות הגוה"נ, תורה וגדולה במקום אחד, וזוכה לברכה שלימות ורפואות השלימות ושמחה השלימות וישועות שלימות ברו"ג, ולגאולה שלימה ולברכה השלימה ולבנין ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסען אופן אויף אייביג.

שיחת קודש
דברי חיזוק בענין האחדות
סעודת ר"ח תמוז תשס"ח

תאספון די"קא, דהיינו תאספון הוא מלשון אסיפות שהיו מתאספים בשב"ק בדברי שירות ותשבחות ודברי חיזוק לעם שהיה להם קבלה ומסורת מהאבות, שעתידיים הם להיגאל ממצרים, וע"ז אמר פרעה **לא תאספון** דהיינו האסיפות האלו ג"כ נפסק מהם ולא לתת להם זמן זה להתאסף עכתדה"ק.

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד וכו' כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם דהיינו ע"י שבת אחים גם יחד אסיפת מריעים באחדות הגמור עי"ז נשפע לכלל ישראל כל הברכות והישועות ברו"ג חיים עד העולם, ובכל דור ודור היה האחדות ואסיפת מריעים המאחד בין אדם לחבירו ובין אדם למקום.

וכידוע מזקה"ק מרן הקוה"ט רבינו הרמ"מ זיע"א שבכל עת וזמן שהיה יכול היה מתוועד באסיפת מריעים והיה זה בשבילו שמחה גדולה ענין זה של שבת אחים גם יחד.

יעזור הקב"ה שנפעול כל הישועות ברו"ג וזוכה להתכונן כדבעי לזמני תשובה הבאים עלינו לטובה ולעבודת הקודש בחדשים אלו אלול ותשרי הבעל"ט, וזוכה לעבוד את ה' בתמידות מתוך שמחה ויר"ש בתמידות. **יה"ר** שנזכה לכל הישועות ובפרט שראש חודש הוא זמן מיוחד לעת רצון וזוכה לישועות ורפואות ושמירה עלינו הפרט והכלל בארה"ק ובחו"ל לכל

דורשי רשימות דרשו תמוז ר"ת ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים דמחודש תמוז צריך להתעורר דהנה ימים באים ימי הדין וחשבהנ"פ, חודש אלול ותשרי הבאים עלינו לטובה, ובפרט כשמתאספים באסיפת מריעים סעודת ר"ח וסעודת מצוה וכדו', אז בוודאי הוא הזמן להתעורר לתשובה שלימה ולחשבנ"פ וכידוע מהתניא **קדישא** ז"ע מה שאמר דבעשרה יהודים שיושבין באסיפת מריעים אז אין שום מלאך ושרף יכולים לעמוד שם מרוב קדושת המקום, וכמובא בספה"ק דכשיושבים בצוותא חדא אז נשפע כל הישועות טובות בכל העינים ברו"ג.

וכידוע מ"ש הרה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א עמ"ש בפסוק מה שאמר פרעה לבני ישראל לא תאספון לתת תבן לעם, (שמות ה, ז) תאספון עם אלף דלכאורה אלף זו מיותר ונקודת חולם היה צריך להיות במקום האל"ף.

ותירץ מרן הרה"ק דפרעה ידע דזכות קיום של כלל ישראל במצרים היא האסיפות מריעים שהיו מתאספים בשב"ק שהיה להם ליום מנוחה כידוע מהמדרש שמשנה רבע"ה בחר יום השבת ליום מנוחה ואז היו מתאספים בשירות ותשבחות לא-ל אשר שבת ברא, ופרעה הרשע שרצה אך ורק להרע להם לישראל בעיניים קשים ומרים בכל אופן ששייך ברו"ג, אמר שגם אסיפות אלו צריך לבטל להם דהרי הוא זכותו של ישראל ובזה הם קיימים לעד, ולכן אמר **לא**

